

FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

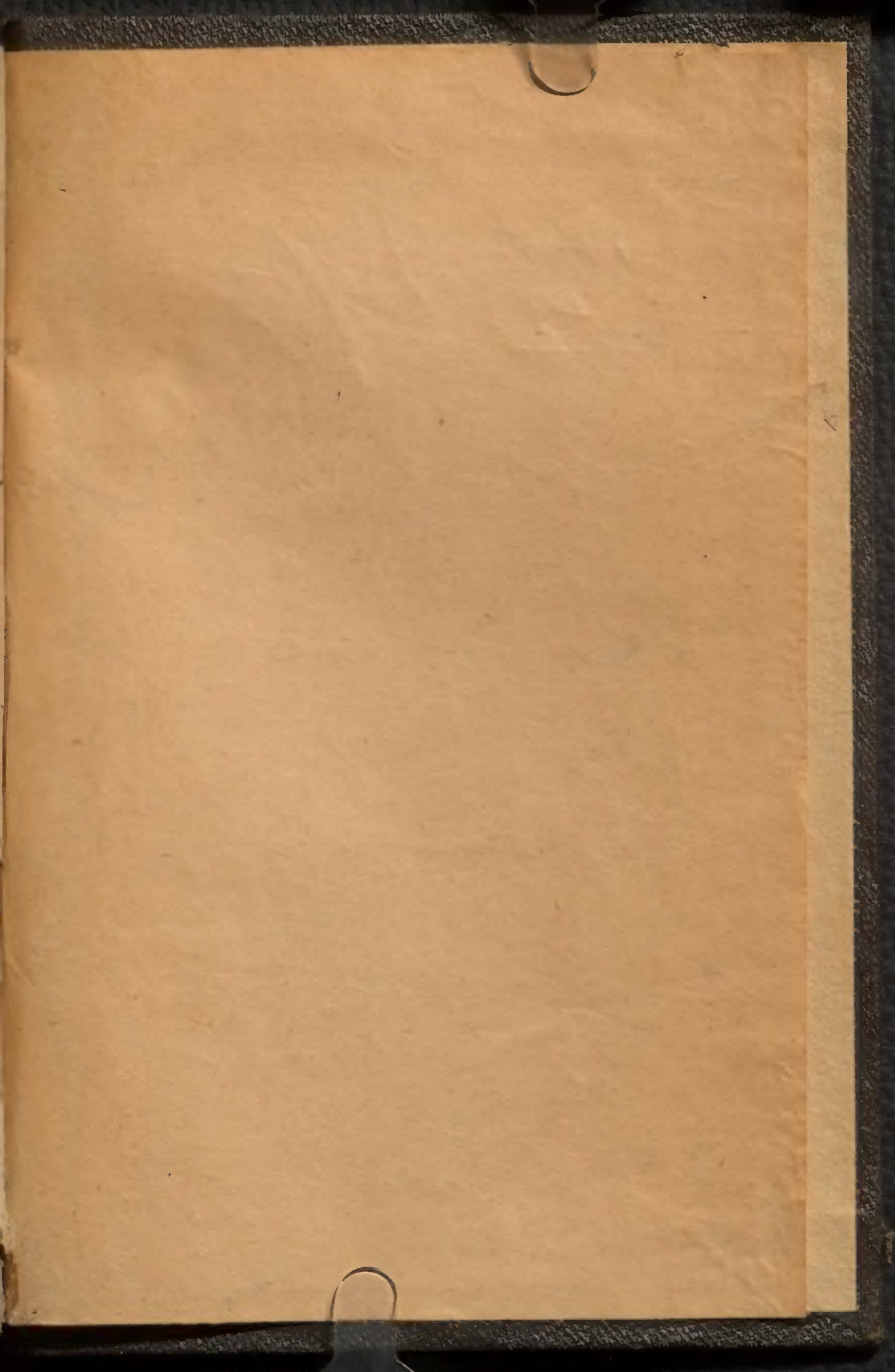
7785 49

M 21

77P5

49

M7

Lucknow
28. II. 27.
W.I.

بسم الله الرحمن الرحيم

انتخاب کتاب سکندری ایدیه طفلان شیرخوار و غیره

ایدیه طفلان شیرخوار بدانگونه چون کودکی شیرخوار شیر صاف و صاف بخورد

بیماری مبتلا گردد چون شیر فاسد بنوشد و رضی کرده اگر شیری که بسبب غلبه باد

فاسد شده باشد یا از رضی بیرون بیفتد یا غرغره کرد و او از شش مستضعف شود

و بول و غایبه و حرط و باد می مبتلا شود و لاغری شود و حرط و احتباس معده می شود

اگر شیری که بسبب غلبه بلغم فاسد شده باشد بنوشد و رضی نکرده مبتلا گردد و غایب شش

نرم بود و انزوا می نرم گردد و از آن خونی روان شود و باد و برقان و تشنگی

و تپا که جدا آید اگر شیری که بسبب غلبه بلغم فاسد شده باشد بنوشد با امراض

بلغمی مبتلا گردد و خواب بسیار کند و از دهنش آب بسیار سیلان یابد و از دهنش

سخت گردد و بلبه های چشمش سبب شوند و پائین شود و قی کران شود از

جده امراض که مخصوص به بچه ها اند یکی را طوطک نامند و آن است که از

نوشیدن شیر چشم بچه خارش کند و از آن آب مترشح گردد و بچه خوی

بچه

[illegible]

اید و از اندامش بوی بد بچو بوی باج و خون اید و شیر را بر می کشد و باقی
بماند و نشو و نشسته و اسهال و کولار و اسهال و یه با بکه گویند چون که دندانهای روین
بچه مذکور به بعضی ضایع سرفه و قی و در دیس و سایر اعضا مبتلا گردد و محل در در
ببار نامی که دو خون دیگری از احساس کند بپوار که دو روز باقی و در نقصان آن
از که بچه معلوم شود و از آنکه بچه قدرت بر نطق ندارد چون آنکه بگوید بداند که
در داند که هست و از این بگوید بداند که در بسیار است می باید چشم و گوش
و دهن و بینی و در و ریش و ریشگاه که را دام بگیرند تا اگر مرضی حادث نشود باشد
معباج آن گوشه اگر در عضوی از اعضای بچه علت حادث شود که آن عضو
بچه بدست خود احساس کند و بگیرد و اگر در سر بچه علتی پیدا شود چشم بسته دارد
و اگر در مثانه شود بول بدیناری کند که بچه می کند یا شکمش از باد منفخ شود و از
کند بداند که در شکم رنج دارد و اگر بسیار گویند بداند که در تمام وجودش
رنج حاصل شده است و بچکان را در وی که نرم باشد و چیزی و بطن را
به باید داد **باید دانست** که چون بچه پادندان زاده شود تا بهار که
و مادرش در میان آنکه روزی ببرد بچه که دندانهایش در اول ماه

یاد و ماه یاسوم ماه برانید بر پدر نامبارک بود و پدرش در میان آنکه روز
بر دو و یک که دندانش یکبارم باشد بر برادر نامبارک بود و آنکه یکبارم باشد
یعنی برانید بر برادر و مادر نامبارک بود و پدرش فقیر کند و برادر و مادرش
همه نبرد و میان آنکه روز اول در ششم ماه برانید مادر و پدر را نامبارک بود و پدرش
فقر شود اگر در هفتم ماه برانید نامبارک بود و پدرش را غنا و مال حاصل آید اگر در
هشتم ماه برانید ثروت چهارده ماه بیشتر مبارک است و الله اعلم بالصواب
علاج چون بچه را مرضی حاصل شود طبیب را بگوید که خطی که مورث مرض باشد
شناخته و غلبه آن دیده و فوت و ضعف بچه در یافته بر حسب مناسب فصل
و ولایت علاج بکار بسته زایل گرداند و بچه و بزرگان اکثر در امراضی برابر اند
فنا و خطا در غیر بچه مرض حادث شود و در بچه نیز حادث گردد و علیچی
که در فغان باشد بر حسب بزرگب حال بکار بندد و علی که بچه از اعلی کردن
تواند چنانچه عمل داغ و سوره و تطاف کنند و نیز بخت و دفعه مرض بچه
اگر حاجت بخوراندن و دیو برای بچه افتد باید که بچه جوان در ماه دوم مقدار
دو دان برنگ سیاه و جوان در هر ماهی مقدار یک دان برنگ زیاده اند
و در ماه دوم مقدار خسته کند و خطی بخوراند و در سال

بمقدور کثرت خطی و چون در چهارم سال در آید مقداری ز مادر سینه و بچشم
بیشتر بر مناسبت حال مقداری بر سینه و آنکه **منز غوار** بود دارد بخت و فو
مرض این برای دایه یا مادرش بخوراند و هر دو را بهم بخوراند و بچه که غم غوار
بود بران دفعه مرضش هم باو باید خوراند **بر آنکه** چون بچه دارد و نخورد دارد
در پستان دایه طلب کند تا بملکدن پستان در و خورده شود و داروی در پستان
بچه را بناید داد و حقنه نیز نباید کرد بلکه ضرورت افتد و هر بچه که منور نشد نقصان
شود و در استخوان تارکش بسبب باد که بواسطه نقصان مغذیه کرده است
مغاکه افتد و از راشکی جدا آید و ضعف و سستی حاصل گردد باید که روغن کور
را باد از روغن شیرینی مثل کایا دکن بچشم بپوشند و بر اندام و تارکش نیز طلب کنند
و اگر از جهت دفعه مغاک تارکش آب سرد بر رویش برشند استخوان
سیریس که در روغن کاه افتاده است مرتفع گردد و هر بچه که نفوس سینه باد
اشتباق و درد جدا آید باید که بداروهای دافعه باد علی بن کندی چنین را بنویسد که
روغن را بداروهای مذکور بچشم بر نافع بچشم طلب کنند یا آنکه داروهای مذکور را
گرم کرده بر نافش نهاده گرمی رسانند اگر در مقعد بچه چغنی رسد جدا آید و اگر
دافعه تاجه علی بن کرموت اس کرده بچه را بپوشانند و در مقعد جدا آید

نافه تراید اگر مادرش را بر جندان نباشد شیر ز پاشیر که کار و بخت بند

دلیلی روغن ستور را بسیر نف زرد و بچ و هر دو دوی و خارباز کور

و ستر اول و کلیه و بر می و بیل در از در چوب و کوهنه و نعل ملک

به بزند و اندک اندک که بچ شیر خواره را بخوراند و بچه که شیر طعام هر دو میخورد

و از جفت آن پخته بوس و دیو دار پهل کرد شمشیر با و برنگ انور هر دو

بر می روغن ستور پخته و مقداری او را بخوراند بچه را اسه علف حادث

نشود و قوی گردد و عقل و عرش عزان **چون** مانع بچه اما سدر غلوه

کفین را کم کنند تا اینکه عمل شود و بعد از آن سر شکما ایشان بر آن رند

پس از ابجا مه و بیکه به بچند و بعد از آن عمل سید بکار برند اما پس

زایل گردد **چون** ناف از آن بچه بچنه شود باید که روغن کجند که

از آن بچنه تر از آن زرد و بود و برنگ و مهلتی بچنه باشند بر آن طلا

که گفته یا دکنه از آن می نگیرد را اس کرده بر بچکی ناف بزرگند فراهم شود

خاکستر شک بزرگ ناف بچه که بچنه باشند بزرگند فراهم کرده

بچه های نرم از آن جای و طبع از اس کرده یا شهد میخند پس

محل مرض طلا کنند از این بچکی و هن بچه زایل شود **از این**

در سوت و بنس بوجن و املی و بج را اس کرده باشند اینجه بلیا

بخشکی و بنی دوت زایل شود **بنس بوجن** و بلیا را از دوت بلیا

زایل شود **بنس** کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

زایل شود **بنس** کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

علنی که چه را از خوردن بیشتر حادث شده باشند **بنس** کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

مذکور و برنگ را اس کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

بلیا بند از چاب **بنس** شده فی اس کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

و روغن شور اینجه بلیا بند از بنی فی که بعد نوشیدن بشری شود

دفعه شود **بنس** کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

باب گرم اس کرده بر اندام سخت کند تب زایل شود **بنس** جوش زرد خوب

و داربلد و مبلتی و لکای و ایندو بنس شده از بنی تب و استیاد و دمه

زایل شود اگر جوشش مذکور دایه بکم را بنویسند فایده مذکور **بنس** کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

سجین موته و بلیا از او اقیس و شکو و لکاسنی باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

شک و استیاد و سرفه و دمه و فی دفعه کند **بنس** کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

بجلیا بنون سونف بر دو لکای بار یک اس کرده باشند اینجه بلیا بند از بنی فی دوت و دمه

و خردل و انزیر جو بادق اس کرده بر اندام سخت بپاشند و در وقت بخت
انگور و جوانه بلبله و بلبله راز بار یک اس کرده باشند و در وقت
سور و میوه پاشند سرفه و دمه دفعه شود **دفعه** پاشند و در وقت
بخوراند که فو شود **دفعه** بلبله مول و میوه بلبله راز و لک سنگی جو
اس کرده باشند بلبله سرفه بر فو که باشند و فو شود **دفعه** که
وزر جو و تخم باب اس کنند و کم کرده در بر که پیدا بخورند عسل
بطار بند و مرض **دفعه** که فو شود **دفعه** تر پاشند بود که میرنه سپید و نعل و
او که و گنای خورد و بزر که باب اس کرده و شیر کم کرد اینده بر چشم بچ
سخت کنند **دفعه** مثل خر مهره زرخ تخم کبک باب اس کرده بر چشم
خارش بر بوی ساف **دفعه** مثل و ناف خر مهره و بلبله راز و در نوبت باب
باب اس کرده و فیتله سازند بعد هوا باشند پاشند در چشم کشد جمع
امراض چشم بچ دفعه شود **دفعه** خر مهره و مهلتی و روت اس کرده
بر در بچ سخت کنند بچگی ان بچ دفعه شود **دفعه** در در بچ بچ بچ
و خون بکشند و بچش در خندان شیر و در و برش را بنوشند و در
کالو بیا دکن را اس کرده بر ان سخت کنند از این مرض منبسط شود

روغن سئور را سیحی از آن اسکنده و بشیر کرده چندان

دفعه و غش باشد به پزند و بلیانند و بر انداختن طلا کنند ازین لاغی طفل
دفعه شود **بوت** و درخت کهنل قدم یارب اسکروده بخوراند طفل و بزرگ
سرطان را در شیر انداخته جوشت دهند و شیر را بر پای بچه طلا کنند از
کستیدن دندان بجز بماند در خواب **بیا** سیر و بر کرم و لک و پرت ناز
جولو کزده بار و غش سئور امیخته بر آخل نهند و دودش بچه را برساند
اسب و یو و پری دفعه شود **کشت** و موی سزا دی و شرف زرد
و بر کرم را جولو کزده بار و غش سئور امیخته بر آخل نهند و دود آن بچه را
برساند اسب دفعه شود **کوتنه** و بچه و بلیله و بر این و سونا
و زرد جو بیه اسکروده بدارند با شنبه و روغن سئور امیخته بچه را بلیانند
زیر که و دانا کرده و قوی شود **چون** طفل را دندان بر آید باید که
شیر نرباید و غذای که بلیک یا خر عادت بکند تا خوبه نشود
چون بچه شیر خورد بگذارد چار و دما و مملتی و از آن اسکروده با شنبه
و سئور امیخته بر قدر مناسب حال بدم بلیانند بچه در است کوبه و کوبایش
یک بود و فریه بود که **بج** اسکنده و بار و غش سئور با شنبه امیخته

بسیار است بجه در ست گوید و گویا پیش نیکو
جولوب از دیکار هفت خسته بخوراند میت و تلواست و نری و سجد کمال و سجد
بهدامون و کمال کمال جولوب کرد و در آب جوش داده که از غوده
بدیر بت و تلواست و نری و سجد کمال و سجد کمال و سجد کمال و سجد کمال
باید که گوشت را با سینه بارون سوراخ میخه با نیک سحر کرد و در دهن بجه از
بعد از این بجه را اسب دیو و نری نشود و هر اثر کند مجرب است
و دم از آن خوشی است و بروشنی تر کرده بر اخله بند و دودان بوی را
هم چنین هفت روز این عمل کند و دیو و نری نرسد و جوش بختل
بزرگه را با شیر ماه گاو و روغن سوراخ میخه بنویسند و کماله دفن شود
دار هله مهنی بلیله زیره میترج اس کرده با شند امیخه در دهن بجه است
بکلی دهن دفن شود و روغن سوراخ میخه از آن ملتی دیو دارد
بپله راز و با هو و ضدل و تالیس پز و کلیر کجه بر اندام کجه طلا کند
و نیز نیکه اندام اس دفن شود و نفل در از اس کرده
بسیار شد ازین دمه و سر فو بت و همه و بیک و قی بکلی دفن شود
معمول و مولف است صاحب نامه

در مہدی رت حنہ بن بلاہ جری زہ تزدالا زیرہ سفید

مستطاب کبک سورہ سپس برکہ نم برکہ حنہ ریونہ جینی ہیمہ و سرہونکہ
و بلکان پیر و نیل تنق و مولتی و جاکو و کچور و موچ و کسینز و دہا ہ

ازہر یک چنہرم جمع ادویہ را مشامی مستندہ کوفہ و چنہر سبت و چنہرم

کل سرخ و زرد کیر و با ہم بید و بوار و مقدار قوت و اسکی دیدہ یعنی را
باید روزی چنانہ خصوصاً بچہ و طفل را از مرض رتانی چنی و چار و داد شود

و غلبہ خون زایل کرد و این لال کوئی کوئند مستعمل غلبہ اند معمول نمیشد

در مہدی رت حنہ بن بلاہ جری زہ تزدالا زیرہ سفید بادیان

بسی مفرط مغربل طبائیر سرینباد کہتہ کیوراکور کبان اصل الموصی کسینز

کیر و کسینز با زری اندہ حس رخ کلوی کباب چنی فائدہ صغیر فائدہ کباب

فلقد راز ز جوسہ نیر مالا کم نادرنگ نکر بلاہ جری رت مہدی و ہا

چاکستوی موبتہ بنو فر بنس کل کلاب قلعی کشہ ضد یفید برکہ دہتر

دہتر لکڑی شکی ضد سرخ سہنس بد فضل کرد و دارملو

این ادویہ وزن برابر کوفہ و چنہر باب طفل را بخوراند و چار و دہتر

و اگر از بسبب رخباد و کسینز را از بدن ببرد و یا جلوس قطا شود مادر طفل بوقت حمل را

باید با بکری

د فوزه و ایکنی شکم زیره سیفند و تخم بی بر شکم طفل سبب دوشکم بسته شود
برای کتاب دوشکم بسته سرکین موش باب ارم کرده بر شکم بسته شود
شکم دوشکم با شرب و بول کن ده شود دندان ارب زرد رنگند در کلوبه
دندان اسن زاهد دندان سفید و حنا وزن متادی در ایکنی شکم
د فوزه اند سر خضاد د فوزه خراطینی یک عدد و تخم یک عدد
فوز نقل یک عدد و هر سه را آب پخته بر جبه غلظه س از با سببید با پاشیر مالدیه
د فوزه شود سنگی طفل که طبع خورده باشد سرکین خوک که بخوراند رنگ سرخ شود
د فوزه تیار کاشند و د فوزه آب یک عدد بخوراند د فوزه شود
کودکان و د فوزه مل و لایبش شکم و د فوزه سر خضاد در چهار رستان بد هر هفتک
بهدی سر جان خفقل دراز تروی جاد بیدر ایند رجو مقبر سماکه
چاکو لونه و ریج جویانی بول بلامول از هر یک یک عددی و پخته شود
وزن دور را اندازد باب اس نموده بد هر هفتک و زیا و جلد بچشم شود
د فوزه خضاد کل معصف دندان سفید کما لک حنا و آب بوده
د فوزه سر خضاد در چهار رستان بد هر سنگی در دوزیره سر یا لا بد هر تخم

دست انداخته باشد کل معصفر ادویه بمقدار دریم باب سیمه بخوراند
از طفل غایط سبز نشیند جاگو و مهدی باب دس کرده بدرد
صحنه باید دارد چهار همتی بنشیند کوباس زد و بخوراند
ب صفراوی دفعه شود با برنگ و دارلد و مونه و نیز ملا
وزن برابر باب طفل را بخوراند اطلاق دفعه شود دفعه خباب
کالا زیری سراندر ایتل گفته مرچان گفته و زن برابر باب در برابر
بدرد صحنه باید سر خباب دفعه شود پوست درخت سرس را کوفته و بچه
بدراند و بشیر زباید بر بخیلی تا طفلان و جوانا و پیران طلا کنند
چون حدوت ایمنه خور از خون است از بنی دارویه شود معمول
سبیل دراز و بیخس و لک سنگی مساوی کوفته و بچه بخوراند از
یک ناهنه دو ماهه غر قوت و کرسنگی طفل دیده با مقواری غسل و شیر
عودت با با غسل و مقواری اب طفل را روزی سه بار بخوراند تا سه روز
از پس زخمی تب و سرفه و افزوناجلد و سول شکم و کوبه و سول کلس
و بچه دفعه شود اگر طفل را در مرض تب اسهال خام باشد نیز صحنه باید
از سنگش یا عودا شکم را محبتش باشد با سانی روان شده

اسی سواد

لبخ

از خونت

کرم

کرم

کرم

کرم

کرم

کرم

کرم

اصحاب سن یا بد یعنی نه شود چلی جرب و معمول مولف است این
دارد در حق مراض مذکور طافی است و این را بپلا داد و به لایند
الکراسنکی موته غفلد از پیش هر یک و دینم باشد مغضای
ده باشد و در پنجاه درم اب اینراخته خنب برارند و صدم سیوم حصه لای
اب بجامه بخته شیر گرم کرده ششش باشد شکرتری در آن اینراخته به
و اندک و اندک از آن اب طفل را بنوشند که جوی و برنج و دال غلوه و در اب
ام یافت و فو شود
نک سنک و دینم درم با هم کوفته و بخته بشیر بر یک جبر مخلوط کرده بقدر دانه
نخود غلوه که کرده نظا هر دو یکی روز نیمه طفل را بخوراند و که جوی غلوه اند
تا سه روز و عن ملکار و ممنوع است بعد از آن اگر قدری بخورد مضایقه
ازین افزونی بخورد و کوبه و چینه و سواس و کانس و لول شکم و فو شود
و این را تلکنا و کتاکا گویند معمول مولف است
رسوت و نیل بری مت وی کوفته و بخته در شیر لکر دشته عوف کو که
مخلوط کرده بقدر دانه نخود غلوه با بسته نظا هر دو یکی روز نیمه باب تا
بخوراند ازین سواس و کانس و سر ضا و دانه تا یکی و چهار و غلوه

و اگر به فضل و کمال از این خون و بچگی آن دفعه شوند باید که جنین از این
مان گندم و کپوری بخوراند اگر مقدار کند که بر این سر خاده تا مدت روزینه
یک کوزه بخورد در ماهی بهروز بخورد از مرض مذکور این زایش
معمول مولف اینست و این را اگر دهن لنگه بگویند و نیکی گویان نیز بگویند
که هر گاه که دهن و کینه و کینه چینی و تخم ریحان و هید و چاکو و درج
سختی کرده بخورند و مقداری در دهن بزنند بچگی جنین زایل گردد
این نیز بگویند که بگویند معمول مولف اینست که اگر دهن در که سگستان
یا رکه گوشتی که تازه باشند مساوی کوفته و بچه در دهن طلا سازد
بچگی دهن دفعه شود معمول مولف اینست و دهن و دهن در دهن
در دهن و چهره و نیل بری در دهن سفید و دهن چینی با جو و شربتی
از کل بافت که کوفته و بچه ظاهر از دهن و در دهن بر بزند بچگی دفعه
معمول مولف اینست در استطلاق شکم زیره و بادبان و ورق کل
و سر کینه نموده در شکم طلا کند اگر متادای و در انکی پهنر مایه بر غالبه باب
نیز بدهند و در اجتناس شیباقی از غسل و فودنه و بر کین موش
در استعمال کنند و در دهن زیت در شکم مالند کل دهنکی لوده

تن ترکی

و بل نیزه لایح که پهل مشای جو کو ب کرد کاره کند و نامنه بخت
سر کرده مقداری ششده را آن انداخته بنوشند یا سحر یا از
با عدل ایمنه بنمایند طفلی که بر من ایشار هر گونه مبتلا باشد رخصی باید
معمل مولف است و این را ری بپرداز کاره گویند سر نه دوازده سیدم
الاجی خورد و چ مانده بهس که بیدم کتیره بازده مانده نیک سحر کرده
بدارند و قدری در این طفل نیز آنگند بچگی آن دفعه شود و مادر طفل را
از خوردن اشیاء ترش با دایم مانع دارند معمل مولف است
تو اکبر الاجی خورد و موراکنه مت و ای اس کند و مقداری در دهن
طفل بریزند بچگی زایل شود معمل مولف است سحر حق بطل
باشند ایمنه بلیب اندر من دل هر نوع که باشد معمل مولف است
و سر نه و کبر و که و کلمک دفعه شود معمل مولف است
دفعه شک رهنی و اطلاق ایون زنجیل که بعل باین سحر
از اسب سزد ایون را در کبر چی انداخته اند که اسب سزد از اسب سزد
چون گذار شود او دپه نکور امیزد معمار دانه موته طفل را با سحر
چنان بپا تا بخوراند و مردم کلازا و ابر خود بخوراند سحر و دفعه شود

قوت یاه درملی

بدانکه نقصان قوت یاه پیش نوع است کی انکه خلق با دوم از بسیاری
از جماع بیوم از صحبت با نیکه دل از صحبت کاره با نیکه بیوم از جوین اشیای
تیر یا نیک دار یا کم بجم از کثرت بفرجام کار بستن چیزی را که افزوده باد اند
شتم تب حدوث مرضی در قیاب محل خطرناکه حاصل اید درین شش نوع یک
خلق دوم نوع اجیره لادیه گفته اند چند خایه بزرگ شفاف کند و صیقل
نک شک و قفل دراز بر گرداند و از اید و غش سوز که انچه شیر کنده باشند به
و بخوراند بالای ان شیر یا که کار و بنوشند درین قوت یاه افزون گردد و جوش
و معمول مویقت به بل دراز و آرد و دیده ماخس و آرد و برنج تا آرد
و جود کندم مشاوی با نیکه امیخته بنوشند و مقداری از ان بار و غش سوز برده
روزینه بخوراند و بالای ان شیر یا نیکه امیخته بنوشند قوت یاه افزون گردد
صیقل اید را با شیریه ان مده چند پت داده روزینه مقداری از ان باشند و خل
و روغن سوز امیخته بخوراند و بالای ان شیر یا نیکه امیخته بنوشند به مقدار
قوت یاه و جود اید به اید کوکبه زده درم سمندر کوکبه مودس
شکلاره نال لکمانا پوست درخت سینا بخورند و صیقل اید و برنج

سندای به نیکب بندرم همه الی کوفه و سخته برانند روزینه صبح و شام
دو عدد گرم بانیسیر مکه کاه و بخوراند نواز استیارتش و باد اینک عشرت گردانند
نویساید افزون کرد دانی را که کمره درون گویند حجب است ^{سند} ^{مورد}
موجس تال بکانه تخم کوبیده پهلوی پنجره پوست لیکن اسکند تخم
تخم او لیکن سبک بیان اندر جویشین سر یا نه مت وی کوفته و سخته بوزن
شکرتری دران و میخک برانند و روزینه دو عدد در وقت صبح و شام بنزد
بانیسیر مکه کاه و بخوراند قوت به افزون گردد حجب است جا و تری
بندرم زعفران بندرم جوز بویا قرنفل به یک درم یک ماهی سفوف
سه صفت نیم درم چوبه فریاض صفت و صفت نیم درم به زیتب کمری
کرده کوفته و سخته دو عدد و مقدار نیم شکرتری دران و میخک برانند روزینه دو عدد
بانیسیر مکه کاه و بخوراند اگر این را با خوروز غور دن دهند یک پیره برکتبول
باید ای آن بخورند قوت به افزون گردد حجب است شیر مکه سیصد درم
بسیط ای این اندازند و سحقی موجس و سمند و لیکه که هر یک دو عدد
تخم اعظم بکدرم در جامه پسته دران اندازند و بخت ند بعد هوا را بجای میخک
مقداری میخک یا چوبه دران انداخته بنوشند قوت به افزون شود

اول حاصل آید معمول موافقت است **درین** جهت و در درم در حصه و
نجاه درم آب انداخته شب در فلک برآورد و صبحم پیش بخت بخت
چون سوم حصه آب بماند بجامه بخته بستاند و بپاشد نرم باز نه تا آنکه غلیظ
شود بعد هر روز بوبه بیت بپاشد قرنفل دوازده نیم باشد ارد سیلک
بچند درم جز اعظم دو نیم درم کوفته و بخته با بیت درم عمل غلیظ شود
بکدرم را غلظها بندند و یکی روزینه بخوراند و لذت بسیار ترش و باد آید
محتر کرده اند قوت به افزاید آب که حاصل آید و در وقت صیفت بر کرده
درین جهت بکدرم بخته قرنفل کثیر از عرقان بکدری از
رغن بنوروار شده اس کرده بپاشد کوبان زدن با نین طور بخورد
اول چاول چ سرت به از نیم تا آنکه غلیظ شود و مایه از آب بر رده
و در آن مایه روغن ناله کاه بکدرم بخته و بکدرم بخته بنات انوار و بخورد
اول کوبان بخورد از آن بهانه بنور سار عرب است سدر حرقاقل از موهبت
درین جهت جز اعظم نجاه درم با آب بنوبه و خشک کند و صفت
بشیره بر که کنور بلا خطه آنکه در رمی دوان نه بپخته بدید بعد هر کوفته
بنور دعبه از آن بپزاید بیت درم و از آن بپزاید صفت بپزاید

جاو تری بنامه تخم کوبیده بچشم داربندی دویندم زعفران
قدری نمک باید که زعفران و نمک را ساییده باب وادویه نکور
کوفته و در آن اینچ و بوزن جز اعظم قندیه که نه یار کرده نیک کوبیده
الخلک بود قدری آب اندازد و بیکدم را غلظت بیاورد و یکی روزی
بخوراند قوت باه افزاید و کسلی بخند و غزده را هم که پیشه و اراض باوی
و یکم و یکم رو که و کوبیده بادی را دفع کرده اند و بنول و غلظت را باعث ال آور
معمول مولف است **فلفل** در از بخاه درم کوفته و پنجه در و هزار درم
فلفل کار و انداخته بخت بخورند البته کوبیده شود و بعد بوقفل و بایستی و جوی
و تخ و نال بنزد ناله کبیر و پنج چهل و بوی صابون و تخم کوبیده و بدار بکند و کند
و ابر که کس که هر یک دو درم زعفران بیکدم کوفته کوفته و پنجه بایکصد درم
روغن رو و ماییده در کوبه نکور اندازد و بکفی زند انگاه چهار صد درم
شکر تری دندان اینچ در طرف دیگر اندازد و نکی به بند و اگر عقده داری
بیزید نظام بخت اندازند خویش رنگه و میفند بود از این قوت باه افزاید و مینی
عجوبان بنامه انجماد و غلظت بپزد و عجب است مامول مولف است

12

شکسته مانند ماهی در دریا دردم جزو بوی سب
فلفل کدو بود خراسان جویدل میده مصفا رومی موصافه بند
هر یک هفت نیم درم است گلوی تال مله که مندی تخم کوبیده بر باد
چند درم قرنفل لاجی خوردن بجز بوی که بول تال پیر جادوری زعفران افروز
موریج کبابه جینی بر یک پنجاه جزا غنم بیک پنجم متغیر بادام نارچیل
هر یک هفت پنجم روزی یک بار و غسل خالص هر یک پنجاه درم شکر تری
یکصد و پنجاه درم بماند جمع ادویه را کوفته و پنجه بر دارند بعد از غسل در
و این کنند و برانش نهند و غسل شکر تری و مسغری در آن اندازند چون اندک
تافت بگذارد بر شربت ادویه را در آن آمیزند و بد آن روز سه درم
بخوراند و خوب باده و کسکی حاصل ایند عجیب است
سورج کند و یکماه سیاه در آن انداخته بوزار بعد هفت پاس سما را
با آنچه در بقیه او است بخلق فرو برد و سه هفته این عمل کند جوهر ماه افزون
ضعف و پیری و سستی است و اندام کجالت را که بر روی افتاده بماند
زایل گرداند معقول مولف است هر چه از یک بقیه مرغ براید و وزن
آن اب شلخت که تر کرده گرفته باشند همانقدر هر یک از این باز

از شند و روغن ماد کاکاوی که اندک گرفته بمالند در ظرف
به تریب به پخته بر کرم بخورد قوی است افزون گردد اگر هم زبون نموده باشد
بحالت اصلی باز آید موافق و مجرب است
بدانکه هرگاه که راست کردن خواهد مانند سپاری و بلند زار از هم
اینها گرفته و پخته بر روغن کاه و مایده در شیر انار زد همین آردیه که در موصی پاک
مرفوم شده است بکار بندند **در** شحین تخم کوبیده بازده درم و شکر
شیر که کاه و انار خسته به پزد کوه شود پس پنجاه درم روغن کاه و زردی
انار خسته بر این کرده از اشش ریگرد بعد سیصد درم معری را در آب
باب انار یا سبب بقوام آورده از اشش بکشد کوه نه کور دران یا
کرده کفچه زند بعد شحین مال پزد و ناکت یا مویج و قلفدر از زردی کجمن
و بدار بکند و موصی سیاه موصی سفید و حبنا و حبک و بادیان و حبکهاره
تخم از تیلین و تخم بل و تخم کوبیده و مال لکمانا و بنس بوجن و کوبچین و منبوه
کبیر و گلباه و کنکول مویج و بریم دندی و ضعیف ستاور و مصطکی
و بکیرم و بوج و بورت بلید بورت اندک که هر یک یک درم باشد و در وی انار زد
و کفچه زند بعد شحین الابی خورده و قرفل و حادری و جوز بویه

که هر یک را یکدم باشد در آن مخلوط کند و غیر باشد زعفران
کود و پیش از همه در وی اندازد بعد از آنکه را مخلوط کرده باشند معرب را
و مغز بیه و مغز بادام و چوباره و کشمش که هر یک یکدم باشد در آن
در آن انداخته غلوها بنده و خواه کشتی را که کند اگر خواهر جرا عظم را بید
انبار در شیر نمک و انداخته به پزد خواه خشک اندازد پنجدم روز سه بخورد
وقت نیمه حاصل آید و سرخی بدن بخشد **در** موصی سیاه سی دم
مکوبد و در مقداری روغن بادکوبه و باد و بیدار و صیت درم صمغ را اندوده دم
روغن مالک کان و براتی کرده علی حده نهند و بیه مغز بادام و چوباره
و چهار مغز هر یک نیمیت درم جدا نهند بعد از آن قرقل را باجی و جوز بویه
و مویج و بیدار از دستهای و اسکندبه و ستاور و بنج و دارچینی
در اجوائن و تخم کمراد و خراسانی اجوائن و سنگهاره و نخل و تخم کوبیده و تخم
آونگی و بنز بکنند مال ملهاره هر یک دویندرم کوفته و بنجه شاد زعفران
و مشک هر یک دویندرم بایده علی حده نهند و صیت درم جرا عظم را
با سحیق موصی سیاه نمک و بیکامه بسته در دهنار درم شیر مالک بار و در

در طرف احسن برشته براسانی بند و کفچه زنده تا کوه شود جز بظن
سجین موصی را سببده بپردن کند و سبب درم روغن بامه کار و
در کوه انرازد و بریان کند جوق دانه دار شود از دشتش برگیرد و از قنقل
تا تا مله باره در وی ایمنه بچینه زند و مخلوط کند بعد مو چهار صد درم شکرتری
نظام آورده وضع بران را در این زمانه کوه را که بنان ادویه مخلوط است
در وی انرازد و دانه بامه بزند و زعفران و مشک انرازد و بعد مقرر را پسند از
و از انشی بامه کرد و سرد کرده در ظرفی دیکه کند پنجم درم روزینه خوردن در
قوت باه و آب منی نرم را بنجد و لایق حمل گرداند و سبب حاصل آید
معمول مولف است **در** بیاورد و در چغرت تحت تحت کند و مغز از ادویه
که قدری چون کلی در آن ایمنه باشند و روز و شب هزار و بعد مو بر آورده
بسیار بنشیند بعد از آن بطریق که موصی بامه کند بهمان ادویه را بکشد
خوردن این فایده مذکور بخشه معمول مولف است **در**
شیخ مشن سسی درم کوفته و بخته بپزند درده درم روغن بامه کار و
بنامند و بیکبار درم شکر بامه کار و در ظرفی در طرف احسن کرده سستی نکند

را با ده درم یا بیست درم جرعه غلیظ چاه سبزه را بنزد و به سه مرتبه
بعد هر بار چه نرگور را یا آنچه در وی است بشنبدید به بیرون این از ده
که در ده بیست درم روغن راز و بزنده فرو داده بدارند انظار بیست درم
ضعف را در ده درم روغن مادکار و بریان کهنه مغزهای که در موصی با که
گفته شده نیز عاقله رسته اند و منبر بار چهل نیز در آن امیزند بعد از آن
فرغش بپای و جوز بویه و سندی و بلبله راز و مویج و زرنکه و
اسکنند به موصی سیاه و ستاور و تخم کونج و تخم ادنیس و تیل کاهار
و در این چینی و بپزد در بره سیاه سفید و باریکند و عقره و
کبک و مریک و ویندرم کوفته و بچته بدارند و قدری زعفران و مشک
هم ساییده غلی جده بند انظار سیصد درم شکری را بقوام آورده
بطریق موصی سیاه پاک و بویه را با امیزند و بچته نگاه بدارند بخورم
روزانه بخورند قوت یاه افزاید معنی نرم را بخورد خفته لایق
عمل گرداند و شکوت و قوت یاه حاصل آید حجاب است معنی شکوت
عقره و مویج و سیاه و سفید و بیهلی

اینده جو خازن یک بسکین تخم آدنکس تخم کوبیده مسج بل تخم ملکار
کبابه چینه لعاب بربری مسج دی کوفته و پنجه باد و چندان تنگتری
و پنجه بدارند کفی روزینه برام بخورند اخلاط بسنه بیرون کنند و دست
افزارد چند نیکه بسیار زن بخورند و در اندام **بلا** پنج سورن با پنجه
تلسی سیاه بار که بتول بخورد اما که بنود **یک** بجنه کجک را با مکه
اس کند و بکف پای سخت کند و بسیار مالش دهند و پای بپزین
نه نهند و زرد بلی کند اما که بنود **خایه** چهار پوش بزرگ بستانند
و بدان روغن کجده بزنند و نظام جاع **مقدور** بکف پای طلا کنند
ازال شود **باجی** و تخم بنوا و تخم دانه کوزه هر یک بچاه درم در یکبار
درم نیز که کار و بخت نند و جوات کند و از آن مسکه کنند و روغن
کند و بسیاری کوفته در آن انداخته بدارند و مقداری از آن بعد از طعام
بخورند و روغن را نیز بر باطن دی دست و پای طلا کنند اما که شود **مقدور**
خوردن بسیاری نذکور یکمانه تا یکدرم **جوز** بوی کعبه و بنوا
مقدور کند و شش و چند دانه اجوائن حرارت یا جدا جدا بگوید بسیت درم

عمل خالص در ظرفی انداخته رانند چون کف کوزه بزرگ را چنانچه
شد مقدم و متفر در آن اندازد بعد ده درم از سونقان انداخته
کند و شتی غلوه به بندگی بعد از طعام بخورد و با بعد خوردن این از بوسیدن
آب و حرار از آنکه شود معمول مؤلف است **بسته مورج هر یک**
بجای آنکه با هم نیک باید و سندی هیچ بنم مانند کوفتون سه مانند هر دو را
با هم بگوید و بیل دراز و سبیل هر یک بجای آنکه و قرقش و اجوابی در آن
و در آنجایی هر یک دو بنم مانند جوز بویه ده مانند کوفته و بخته و هیچ او و به این بخته
بکوز در شیر صبر سیده بوزن دو مانند غلوه باندند یک از طعام
بخوراند اما کف کوزه بعد از فراغ علاج نیز بنویسد تا حرات غلوه
و قوت قیام مانده محراب است **زعفران خالص** در سبید و افون
و جاوتری و در چینی هر یک دو بنم مانند جوز بویه دو بنم کوفته و بخته و شیر
بر که بیل مقدار موزک غلوه به بندد باید که بخش ده درم روغن زردی و
بنویسند بعد تهو بگوید بخوراند بعد از آن بیره بنویسند و خوردن و بعد از آن
بنویسند اما که حاصل آید محراب است **عقروا کجرا** جوز بویه و قرقش
زعفران صندل بنج پاره سندی ببلد راز افون مصری متوی کوفته

و پنجه بشیر بپزند و بول حشمت کوزه نمیشد را غلوط سازد و یکی بشیر
خورون طعام یا پنجاه گرم بشیر که کار و بخوراند اما که اگر حاصل آید
عزب است عقرقه بخور بوبه زعفران ایفون ست و ده کوکوفه و پنجه
با عمل مقدار دانه مویک غلوط بندند یکی بخلق فرد بر دهنند که شود
هرگاه که بشیر نغوشد و یا ترش خورد از آنال شود عجز است ایفون یکی
را در یخون انداخته چهار روز برآورد و روز پنجم از چوب مغرخته انبه هر یک
دو بندرم کوفته و پنجه در صلابه کند و بشیر لیون نکور شنیده در آن اندازد
و سحر که در یک کاشه را غلوط به بند و یکی با بشیر ماد کار و بخلق فرد بر دهن
فرمانند اما که شود ماد آبی که بشیر را کم کرده پنجه در صلابه انداخته نه کوکوفه
انوار آنزال شود ضعیفی عجز است ایفون است ایفون غلوط است و ای
باشند سبزه بر قفیف یا رنات طلا کند اما که شود پوست شش
در درم سند عی کل دانه یکی هر یک یکدرم در آب بپزند و آب را پنجه
بپزند از بام یکس بنوشند عقد منی آید و دوق تبار دهند و سحر
از آید و خط را کم کند و نقل عقرقه سند هی متاوی است که
برآید وقت حاجت بر است طلا کند لذت بزن و مرد حاصل آید

قرنفل بکیرم و دارچینی دو گرم کوفته و بخت با عسل آمیخته
طلا کنند وقت دخول زنت بکیر باید مجرب است

دو دینی پنکزه سینها کوسندنی سقا و موصلی سیاه مندی بوته
با دو حنظلان شکسته مخلوط کرده بکیرم را بخورد تا به بندند و یکی بخوراند

اما که شهوت حاصل آید و قضیب بسیار سخت و در دست بماند

دارچینی با جو هضم در وقت دهانه متعوی به ترکیب کوفته و بخت

پدراند بوزن دو نیم ماشه باب ساییده را بت طلا کنند در از این سار

سختی زنا که و عورت را بخت و فرج تنگ شود و مجرب است

علاج جنون به آنکه چون مرد را در حاله تنهای آرزو بر

جماع مینماید و زانی موجود نمیدارد از اینهاست بجزدی شهوت را بت

بدست بآید ماس کرده و مسمان در نفورت رلهای قضیب بخت

سختیت مینماید و سرات کران و پروپس است بکیر میله دو جری

که چون این جنس فعل خند بار میکند در حاله تندی قضیب بت

می رود و سست و بطاریت شود و کج مینماید البعض دارد که در دفعه مرض مزبور

بیمبر در دفعه پنجمی رستی او نیز دراز و بزرگ است و سخت را چشیدن است و رقوم
مالکینی تخم دانه توره که بوی کمی بوییده بویست بخ کینه عیند
جور بویه هر یک ده درم اجوابی خراب با پنجه درم جوا غلظم دو درم
همه را جو کوب ارد در دو هزار و چهار صد درم شیر ماه که بود که چهار صد درم
اب در آن مخلوط کرده باشند انداخته با آتش نرم بخت ند چون نصف شیر
بماند جوات کینه و مسکه کنند در ظرف و یک انداخته بر آتش نهاده و غن
شود از آتش بر گیرند تا سختی ببرد و رسد و یک درم زعفران سخی کرده
در آن اندازد و سر دکنند و بدارند مقدار چهار درم بر قصبه مالند غرض
بر گرداند و نیز بوزن دوسه یا شش بخورد خاصیت سرد بخند را بایک
بر که تبول بخورد خاصیت گرم دهد اما بعد خوردن طعام اینی روغن را
بخورد و وقت باده افزون گردد در استعمال کند و بایام زمستان
معمول مواقع است که جبهه ناخنه آب تخم طرب مالند و بخت
بخ کینه سفید مساوی در شیشه انداخته روغن آن را در پیاله بکشد
و بدارد و روزی چند مقدار بر قصبه طلا کرده بالای آن بر که تبول

بیمبر

به بند خلق دفعه شود محول بود است **این** دارم که برشته و خوب

مشاوی سخن کند بعد از اردو کندم و در غن رزاد و قه چینه چله
چیز و سخن نگیره و در آن انداخته اندیکه بفرزده فرود آورد و تصور

از آن بر است طلاق کند گچی است اگر چه بسب رسیدن ضرب و یاروز
کردن شده باز زد و دفعه شود محول است **این** اردماش و لکچسپاه

مشاوی کوفته و هفت نهم درم درم ابهر در طاف هس کج
چون بطریق حلوا از آتش برگیرد و بشیر گرم کرده بر است طلاق کند و بالا

ان بجایه بند بعد از چهار باس بکشد و از رسیدن باد و در رسیدن
طلاق کند و بالای ان بجایه بند بعد از چهار باس بکشد و از رسیدن

باد و ابهر بر است محو از باشد گچی است که از خلق باشد دفعه شود
موجب است **این** زکس بگوید و بر ذکر مالدستی

برود موجب است **این** اسپند صاف کرده کو حل سرمه یک بخورم
چون که از دیدم درم قند سیاه کند کوفته یک درم را غوره چایه بند یک از زینه

بانشیر که کاهو بخلق فرود برین فرما نیدستی ذکر دفعه شود موجب است
سخت کردن است مینه جوز بویه ایون اسپند یک نما نوره

پستان و بی کوفتگی و بوزن چمن ادریس و سنبله کاه و دران و میخه
 و پخته با سبزی کند و در ظرف آلمینه بپزند و وقت حاجت بوزن
 نیم سیر از آن بر در طلا کنند و بالای یک بر که بول به سجد سخت شود از خواص
 که بار دیگر بپاریند بعد از سوم روز طلا کنند اگر در نفس زستان بوزن
 یک دوزخ یا بر که بول بخورد از بی بخشد و ازین آب که نیر حاصل آید و
 که نیک بقیه اسراری نوشند نیم سیر تا یک سیر بخورد خوب است
 ریزه کل غلغله شمشیری با شمشیر عوده بر قصب طلا کنند فایده نکند
 خواص این را بر دهن کینه حل کرده بپارند و دوا بر دگر بماند
 زرد از وسط کرد و از سبزی کاه و کافور بهم سبزی
 مشک کل معطر قلعی کند از هر یک یکدم در غسل غلغله بپزند و
 یکی روزینه بخورند تا صفت روز از اجماع محترمانه گردد اگر عینی باشد
 مردگرم و مادر زدن باشد و لا اگر در دنیا از زنده باشد و در دوزخ
 بخوردم زنج بستاند و بپاید بعد از پنجدهم بخوردم
 و بخوردم شیر زقوم بپزند با نم مخلوط کرده نصف از ادران اندازند
 و صلایه کن چون نزدیک بخنجر رسد در وی اندازد و بپاید

به شیر را سیر در آن انداخته یک صلاویه کند و قرصی که در آن
و در کلاه سحر و میان دوز یا جکسته در اردو در نفقته آن را بچشم نشاند
بند و به از هر جانب شش دهد چون بوضه سرد شود بر آورده بستاند
و بکهر و بکار بندد و کسی را که مرضی است یا شد بعد ملاطه حله رویش
ایام بنیات یک بر که تنبول و چهار قریل و بوزن دو برج زینج منگور
او دار و زینج بخوراند و هر خدکورد و فوسفورد این بوزن دو برج ازین با یک
برک تنبول و با همه دانه های یک اناجی جلان و نفقته پیچ نذر اول
بخوراند و هر روز دو مورچ بر او قرار دهد تا چهل مورچ بقدر از آن نه کم کند نه زیاده
در بنصورت و یک که چهل و نه روز باشند نژده گشت و شش سنگه صنی
سجود و سینگ و ادنک و کیر و که از گرمی باشند و کینتا بای زایل
که دو در بعضی گشت روک نان بخور یا خود خام خواه بریان نانک غزاله
صبح خور وینها بر چنزد و در بعضی چهارده و سینگ و ادنک با و کینتا بای زایل
ادنک که در دهن ماده ها و بریان کرده باشند بخورند و از صبح آید
در بعضی گشت روک را با پاره که نصف مندل بخورد و یک هفته موقوف کند

و آنچه از سنگ و آتش و غلبه خون بخورد که از ترش و شیر صورت و زرد
است و از آنکه از آن همان حقیق با چهل مویرج و دیگر چیزها و شش و کبد
با که در پنج ازان با یک پناهت شکری روزی پنج بخورند و در پنج پناهستی
و غیره که کار و خام که چهار پنج پناهست در آن ایچنه باشند غرور دهند در
جمع بت با از ایل کنند و در پستی که با سرفه باشد و ایچین در ریه را
علم بکیمی گویند در شش هفته روزی بیستم را بخورند این بیستور که در
دفعه بت با مرقوم شده تحت تحت کرده براه مقعد بیرون اندازد و در
سینه که بخ سرفه است با آب قراح از سینه بیرون کند و شفا حاصل
اگر شخصی دماغ پاکه شده باشد و فوینه و در پنج ازان با یک که بت
و مویج و لاجی که در صد و مرقوم شده بخورند صحت یابند و اگر کسی در
چند روز گرسنگی را کم کرده بند اعضاء و گوشت و پوست بدن را حوا
گویند و در ریه را ایل با خسته بعد مومقاراری را سنگی است
بطریق بت با مضم که داند وزنی را که مرض پر بوقا مبتلا باشد بخور

صحت یابند حجب است معمول موقت

دلیل

